

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.260/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Darázs & Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bakondi György, 1146 Budapest XIV., Ajtósi Dürer sor 31.) által képviselt I.rendű felperes neve, címe felperesnek - a korábban személyesen eljáró, a másodfokú eljárásban Dr. Nyitrai Péter ügyvéd (3554 Bükkaranyos, Báthori u. 65.) által képviselt I.rendű alperes neve, címe I. r., valamint II.rendű alperes neve, címe II. r. alperesek ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.22.025/2007/9. sorszámu ítélete ellen az I. r. alperes részéről 11. sorszám előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. r. alperesnek 12 000 (Tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 24 000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. és II. r. alperesek „Szerkezeti elrendezés hang- és képinformációk megjelenítésére, kiemelten tömeg- és személyszállító járművekben” elnevezéssel ipari mintát készítettek, az ipari mintaoltalmat 2007. február 7-én kapták meg, annak kihirdetésére 2007. március 28-án került sor. Az ipari minta műszaki kivitelezője az I. r. alperes, az ötlet gazdája a II. r. alperes volt.

A ... Közlekedési Vállalat 2005. október 19-én a Közbeszerzési Értesítő számában szám alatt pályázati felhívást jelentetett meg „műholdas helyzet-meghatározásra épülő irányítási- és valós idejű utas-tájékoztatási rendszer megvalósítására a **gazdasági**

társaság1 villamos, valamint trolibusz-viszonylatain" elnevezéssel. A pályázathoz szükséges dokumentációt 12 társaság vásárolta meg, elbírálást követően a felperesi gazdasági társaság nyerte el a kiírást.

Az I. és II. r. alperesek a pályázati dokumentációt nem vásárolták meg.

A közbeszerzési eljárás eredményeként a felperes és a **gazdasági társaság1** között 2005. február 29. napján vállalkozási szerződés jött létre a közbeszerzési pályázatban szereplő felhívás megvalósítására. A műszaki megoldás átadására és a teljesítési igazolás kiállítására 2006. augusztus 1. napján került sor.

A felperes és a **gazdasági társaság1** közötti szerződés teljesítését követően az I. és II. r. alperesek 2007. március 28. napján kelt és 2007. április 6-án érkezett levelet intéztek a **gazdasági társaság1**-hez, melyben a felperes által sérelmezett alábbi kitételek szerepelnek:

„A birtokunkban lévő információk szerint az Önök által alkalmazott megoldás megvalósítja megbízóim szellemi alkotáshoz fűződő jogának megsértését.”

„Az 1991. évi XXXVIII. törvény 12. §-a szerint a mintaoltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának - a jogszabályok keretei között - kizárólagos joga van arra, hogy a mintát hasznosítsa, illetve hasznosítására más személynek engedélyt (licenciát) adjon.”

„Végezetül közlöm, hogy ügyfeleim a jogsértő magatartás fent röviden vázolt jogkövetkezményeinek alkalmazásától - a polgári peres eljárás kezdeményezése, büntető feljelentés megtétele - kizárólag abban az esetben tudnak eltekinteni, ha a T. Cím a levelemben foglaltaknak maradéktalanul eleget tesz, a jogbitorlást megszünteti, illetve ügyfeleimmel felhasználási szerződést köt.”

A felperes az 1996. évi LVII. törvény 3. és 5. §-aiban foglaltak megsértése miatt a 86. § (2) bekezdésében írtak szerint a jogsértés elkövetésének a megállapítását, az alpereseknek a jogsértés abbahagyására kötelezését, a további jogsértéstől való eltiltásukat, valamint nyilatkozattal történő elégtétel adásra kötelezésüket kérte.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy jogsértést nem követett el, a **gazdasági társaság1**-hez intézett levél célja információkérés volt, annak megírása időpontjában nem voltak ismeretében annak, hogy az alkalmazott műszaki megoldás egyezik-e a mintaoltalmat nyert műszaki megoldással. A levél megírásakor nem voltak ismeretében a műszaki megoldás megvalósítója személyének, arról csak később szereztek tudomást.

A II. r. alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével megállapította, hogy az I. és II. r. alperesek a felperes jó hírnevét a 2007. március 28. napján kelt levelük alábbi állításaival megsértették:

1. „... az Önök által alkalmazott megoldás megvalósítja a megbízóim szellemi alkotáshoz fűződő jogainak megsértését.”

2. „ ... a mintaoltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának - a jogszabályok keretei között - kizárólagos joga van arra, hogy a mintát hasznosítsa, illetve hasznosításához másnak engedélyt (licenciát) adjon.”
3. „ ... ügyfeleim a jogsértő magatartás fent röviden vázolt jogkövetkezményeinek alkalmazásától - polgári peres eljárás kezdeményezése, büntető feljelentés megtétele - kizárólag abban az esetben tudnak eltekinteni, ha a T. Cím a levelemben foglaltaknak maradéktalanul eleget tesz, a jogbitorlást megszünteti, illetve ügyfeleimmel felhasználási szerződést köt.”

Kötelezte az I., II. r. alpereseket a jogsértés abbahagyására és a további jogsértések elkövetésétől őket eltiltotta. Kötelezte az I., II. r. alpereseket, hogy a nyilatkozat jogsértő mivoltának az ítélet rendelkező rész szerinti megjelölésével adjanak elégtételt olyan módon, hogy a **gazdasági társaság1**-el 15 napon belül ezt levélben közlik. Kötelezte az I., II. r. alpereseket egyetemlegesen a felperes javára 42 000 forint perköltség megfizetésére. Határozatának indoklásában megállapította a két műszaki megoldás azonos-, illetve eltérő elemeit és összességében értékelve rögzítette, hogy a felperes által megvalósított műszaki megoldás lényegesen eltérő tartalmú az I. és a II. r. alperesek megoldásától. Rögzítette, hogy a levél megírásának időpontjában az alperesek nem bizonyosodtak meg arról, hogy a felperesi megoldásnak mi a tényleges műszaki tartalma. A **gazdasági társaság1**-hez intézett levél kifogásolt közléseivel kapcsolatban a Tpv. 3. §-ára alapítottnan megállapította, hogy a felperes jó hírneve sérült. A **gazdasági társaság1** jogi képviselőjének tanúvallomására utalva kiemelte, hogy a **gazdasági társaság1** mintabitorlóként történő feltüntetése mindenkit megdöbbsentett, ezt követően a felperessel kapcsolatba léptek és egybevetették az ipari mintát a felperes által megvalósított megoldással, ekként a levél tartalmának valótlanúsága egyértelműen tisztázást nyert. Rögzítette, hogy a felperes és a **gazdasági társaság1** között létrejött szerződés teljesítésére 2006. augusztus 1. napján került sor, a teszt-üzem 2006 májusában kezdődött el. Az ipari minta bejelentésének napja 2006. április 12. volt, a mintaoltalom kihirdetésének időpontja 2007. március 28. Az időpontok egybevetéséből sem vonható le az a következtetés, hogy a felperes és az alperesek megoldása azonos műszaki tartalmat takart volna. A valótlan tény állításával az I., II. r. alperesek a versenytárs felperes jó hírnevét megsértették. Ennek következményeként a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti objektív szankciók alkalmazására is lehetőséget látott.

Egyidejűleg megállapította, hogy az alperesek levelének utolsó bekezdése a Tpv. 5. §-ában foglaltakat is kimerítette, mert bojkott-felhívást tartalmaz.

Az ítélet ellen az I. r. alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, javára perköltség megállapítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy a felperes keresetösségi joggal nem rendelkezik, továbbá az alperesek **gazdasági társaság1**-hez eljuttatott levele a felperesre nézve jogsértő megjegyzést nem tartalmaz. Kifogásolta, hogy az ítélet rendelkező részének 1. pontjában jó hírnevet sértőnek tartott alperesi kijelentést hiányosan idézte a felperes és az elsőfokú bíróság is, mert a mondat úgy kezdődik, hogy „A birtokunkban lévő

információk szerint ... „. Változatlanul arra hivatkozott, hogy nyilatkozattételre szólították fel a perben nem álló gazdasági társaságot, ezt az is bizonyítja, hogy a levél többnyire jogszabályi rendelkezéseket tartalmaz. Így az elsőfokú ítélet rendelkező részének 2. pontjában jogsértőnek nyilvánított kijelentés gyakorlatilag a mintaoltalmi jogszabály (1991. évi XXXVIII. törvény) 12. §-ának rendelkezése. Hivatkozott arra is, hogy az alpereseknek semmilyen ráhatása nem volt arra, hogy a levél tartalma a felpereshez eljusson, ők kizárólag a **gazdasági társaság1**-t szólították fel, hívták fel, a felperest meg sem említették. Az alperesek célja kizárólag a jogi védelem elnyerése és a feltételezett jogsértés szankcionálása volt. Jogi védelemért - álláspontja szerint - kizárólag a **gazdasági társaság1**-nek lett volna módja bírósághoz fordulni, a felperes keresetét ezért - keresetőségi jog hiányában - el kellett volna utasítani. A Tptv. 5. §-ának megsértése miatt előterjesztett kereseti kérelem kapcsán arra hivatkozott, hogy csak címzett, célzatos magatartás minősül bojkottnak, a levél tartalmából nem lehet következtetni arra, hogy a felperessel a kapcsolat megszakítására hívta volna fel az alperesi levél a **gazdasági társaság1**-t. A kifogásolt mondat értelmezése helyesen az, hogy ha a **gazdasági társaság1** a jogsértést elismeri, úgy a nem vitatott jogsértések a felhasználói szerződés megkötése esetén szankció nélkül maradnak és az alperesek nem kezdeményezik a levélben vázolt lehetséges eljárásokat.

Eljárásjogi szabálysértésként jelölte meg, hogy a tanúként meghallgatni kért és meg is jelent tanú titoktartás alóli felmentése körében a II. r. alperest az elsőfokú bíróság nem szólította fel a titoktartási kötelezettség felmentése tárgyában és a tanú meghallgatás elmaradásának okát nem is indokolta. Nem foglalhatott volna állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy a felperes és az alperesek által alkalmazott megoldások műszaki tartalma egyezik-e vagy különbözik egymástól, mert erre vonatkozóan szakértelemmel nem bír, a felperesi tanú pedig érdektelennek nem tekinthető. Abban a kérdésben pedig hatáskör hiányában a megyei bíróság nem jogosult dönten, hogy mintaoltalmat sértett-e a perben nem álló **gazdasági társaság1** által alkalmazott megoldás.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy keresetőségi joga azért áll fenn, mert jó hírnévhez fűződő jogát sértette az alperesek levelének keresetben megjelölt kitétele, nevezetesen a felperes meglévő és potenciális megrendelőit keresték meg az alperesek azzal az állítással, hogy a felperes által fejlesztett és értékesített rendszer nem legális. A bizonyítási eljárást a döntéshez szükséges mértékben teljeskörűen lefolytatta az elsőfokú bíróság, a műszaki megoldások különbözőségének rögzítését eljárási hibának nem lehet minősíteni, mert csak a körülmények rögzítése és a bizonyítás teljessége érdekében volt arra szükség.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetéseivel az ítélet tábla nem ért egyet. A Tptv. 1. §-a a természetes személyeket is a törvény személyi hatálya alá vonja, amennyiben piaci magatartást tanúsítanak. A jogszabály a piaci magatartás fogalmát nem határozza meg. A törvény magyarázata szerint a piaci magatartás több, mint gazdasági tevékenység, ez alá tartoznak

az olyan magatartások is, amelyeknél nem feltétlenül cél a nyereség- és a vagyonszerzés, illetve a tevékenység kifejtésére nem ellenérték fejében kerül sor.

Ahol a Tpvt. a versenytársi minőséget megköveteli, úgy azt egyértelműen jelzi a törvényi tényállás megfogalmazásánál. A Tpvt. 3. §-a szerint tilos a versenytárs jó hírnevét, stb. sérteni, illetve veszélyeztetni, ugyanakkor a Tpvt. 5. §-ába ütköző magatartás megállapításához nem követeli meg a versenytársi minőséget.

A Tpvt. 3. §-a alapján elbíráلható speciális jogsértő magatartás akkor valósul meg, ha meghatározott versenytársra vonatkoztatható a valótlan tény állítása, híresztelése vagy való tény hamis színben történő feltüntetése, azaz a versenytársat egyértelműen fel kell belőle ismerni.

Az alperesek a közbeszerzési eljárás során kiírt pályázaton nem vettek részt, a pályázati csomagot nem vásárolták meg, sem annak, sem a felperes szerződéses teljesítésének tartalmával nem voltak tisztában.

A levél sérelmezett és az elsőfokú bíróság által jogsértőként feltüntetett első kitétele hiányos. A pontos megfogalmazás szerint „A birtokunkban lévő információk szerint az Önök által alkalmazott megoldás megvalósítja megbízóim szellemi alkotáshoz fűződő jogainak megsértését.” Helyesen hivatkozott a fellebbező arra is, hogy a második jogsértőnek nyilvánított kijelentés a mintaoltalmi törvény 12. §-ának szó szerinti idézete, az alperesek lényegében arra vártak választ a **gazdasági társaság1**-től, hogy az általa alkalmazott megoldás azonos-e az alperesek mintaoltalmat nyert műszaki megoldásával. A harmadik sérelmezett kitétel vonatkozásában pedig a levélben az alperesek azt közölték, hogy a jogkövetkezmények alkalmazásától akkor tekintenek el, ha a **gazdasági társaság1** velük felhasználási szerződést köt.

A Tpvt. 5. §-a szerint tilos máshoz olyan tisztességtelen felhívást intézni, amely harmadik személlyel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza. Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ennek megvalósulásához a bojkottáló és a címzett mellett a bojkottált személy beazonosíthatósága is szükséges, ezért vizsgálta, hogy a sérelmezett levél alapján a felperes felismerhető volt-e.

A levél tartalmától függetlenül a perbeli esetben a gazdasági kapcsolat felbontása fogalmilag kizárt volt, hiszen a felperes és a **gazdasági társaság1** között a szerződés 2006. augusztus 1. napján teljesült. A levél új kapcsolat létrejöttének megakadályozására sem irányulhatott, mert az kizárólag felhasználói szerződés megkötését szorgalmazza, a felperes pedig e szerződéstípusnál versenytársnak nem tekinthető.

A levélnek sem közvetlen, sem közvetett hatásai nem voltak és nem lehettek a felperes, valamint üzleti partnereinek szerződéseire, azonban a felperes nevesítésének hiányában a levél tartalma bojkott-felhívásnak nem is minősülhet.

A fellebbezésben hivatkozott eljárásjogi szabálysértéssel kapcsolatban kiemeli az ítéletábra, hogy az I. r. alperes a tanú meghallgatására vonatkozó indítványát visszavonta (**ügyszám1**/9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), ezért az elsőfokú bíróságnak a titoktartás alóli felmentés megadása tárgyában a II. r. alperest nem kellett felhívnia.

Mellőzi az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a mintaoltalom bitorlásával kapcsolatos okfejtését, mert annak elbírálására a ... Bíróság rendelkezik kizárólagos illetékességgel.

A fentebb kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az alperesek a Pp. 51. § a) pontja alapján egységes pertársaknak minősültek, ezért az ítéleti döntés a nem fellebbező II. r. alperesre is kiterjed.

A fellebbezés sikeres volt, ezért a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az I. r. alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére köteles a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel, melynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (4) bekezdése alapján állapította meg.

Az I. r. alperes részére az elsőfokú bíróság illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, sikeres fellebbezése miatt a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a felperes köteles, annak összegét az ítéletábra az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapulvételével állapította meg.

D e b r e c e n, 2009. január 5. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -